

Βυζάντιος Σκαρλάτος (1798-1878), γραμματεύς της Εταιρείας (1851-1852)

Αντιγραμματεύς (1848-1851), γραμματεύς (1851-1852) και μέλος του Επιστημονικού Συλλόγου (1848-1851). Γεννήθηκε στο Ιάσιο της Μολδαβίας, όπου ο πατέρας του κατείχε αξίωμα στην αυλή του ηγεμόνος Αλεξάνδρου Καλλιμάχη και σπούδασε στη σχολή της Ξηροκρήνης, στο Βόσπορο και στο Παρίσι. Στην Ελλάδα υπηρέτησε ως δημόσιος υπάλληλος και το 1836 έγινε επίτροπος στην Ιερά Σύνοδο. Λόγω διαφωνίας του με τον Άρμανσπεργκ παραιτήθηκε από τη δημόσια θέση του, διορίστηκε όμως πάλι το 1855 ως διευθυντής της δημοτικής εκπαίδευσεως, στο Υπουργείο της Παιδείας, όπου έμεινε ως τον θάνατό του. Διέπρεψε ως λεξικογράφος αλλά το κύριο έργο του «Κωνσταντινούπολις», που εκδόθηκε το 1852, έδωσε ισχυρή ώθηση στις υποτυπώδεις ακόμη βυζαντινές μελέτες και προκάλεσε σφοδρή κριτική του Στ. Κουμανούδη με μελέτη του στη «Μνημοσύνη» του 1852 και με ιδιαίτερο βιβλίο.

